

го шевоводитиъ ѿ всѣахъ вѣдѣ. Въ Господи Іисусе
Хрїстѣ Божѣ нашѣ, вѣди помощникъ всекомѣ при-
зывающемѣ насъ союзъ вѣра и благоговѣніе. Дай
намъ Господи еще и чѣла благодать: катѣ да не
изгорѣтъ нашиѣ тѣлесѣ въ сѣй сильный и жестокій
огнь, ты прими нашиѣ души, но тѣлесѣ
та ни благоизволи да се тѣратъ на единому во единое
мѣсто. Катѣ се молеха такъ, чѣха единому неке-
еный гласъ, който имъ казѣ: вѣди вамъ каквото
желаете, и еще помногу, за что претерпѣ-
те голѣми мъки и искѣшенїа за мое то име и
понемѣе се показѣхте повѣдители, прїидите сегѣ
да полбчите небвадѣемитѣ вѣнцы на баша та по-
вѣда, и да прїимате вѣчна та радостъ. тоа
гласъ катѣ чѣха сватїитѣ, предѣдохѣ се всещѣрд-
ному на разгорѣннїю мѣданнїи болъ, и по малю
време, предѣдохѣ и души те ихъ Богъ. Подиръ
три дни, шїде слочестїивый царь на оноу мѣсто,
и заповѣда да ѿвѣратъ боло за да види ѿстанѣ
ли нѣкой знѣкъ ѿ нїхни те тѣла; но катѣ виде
чи са всецѣли и ни единое влакно не бѣше имъ по-
вредїлѣ огньо, оудивїсе многѣ и онѣ и всїчки те
дѣвги, който и викнѣха велегласнѣ: велїи Богъ
Хрїстїанскїи, воистиннѣ токму онъ ѣ истиннїи
и вѣчный Богъ, и развѣ негѣ нѣсть дѣвгѣгѣ.
царю потѣмъ оуплашївсе шїде. а нѣкои Хрїстї-
анѣ взѣха потѣинѣ тѣлесѣ та ихъ, и ги тѣриха
во единое чисто и чѣстно мѣсто. И подиръ,
катѣ престѣна Хрїстїанско то гонѣніе, и воцарїсе вели-
кій и сватѣйшїи царь Константинъ, воздїгнаха
имъ и цѣрка въ градъ Римъ, гдѣто пренесѣха и
мѣщы те ихъ, и на всѣахъ годїна празднѣвахѣ
память та ихъ на 20. день Септѣмврія, каквото
и сегѣ нїи ги празднѣва ме. ихъже молитвами да
спасѣтъ насъ Господь, амїнь.